

Ο Γέρο Παναής, οσιακή μορφή (1ο μέρος)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο Γέρο Παναγής, όπως τον γνώρισα από τη νεότητα του, προ εξήντα ετών, ζούσε ερωτευμένος με τον Θεό σε καιρούς που το θρησκευτικό συναίσθημα ήταν πεσμένο και αδιάφορο. Βρήκε τον Θεό μαζί με τον αδελφό του Βασίλη, προσευχόμενος και μελετώντας τα λίγα τότε ευρισκόμενα βιβλία και ιδίως τα φύλλα της αδελφότητας Ζωής. Επέδρασε δε εις τούτο, διότι είχε και τη χριστιανική ανατροφή των γονέων του, που τους οδηγούσαν στην Εκκλησία και την φιλανθρωπία.

Ήξερε τη συγκέντρωση του νου στην προσευχή και ότι η κατανόηση των λεγομένων είναι το παν στην προσευχή που υψώνει τον άνθρωπο και τον φωτίζει. Γι' αυτό και απαντούσε με μια παραβολή στην ερώτηση, πώς να συγκεντρώνεται ο νους. Ο νους, έλεγε, είναι σαν ένα πουλάρι (ζώο) που, αν δεν το δέσεις με σκοινί σε ένα παλούκι, δεν μπορείς να το συνάξεις εύκολα. Με αυτή την παραβολή εννοούσε τη νοερά προσήλωση σε προσευχή. Φαινόταν η θερμή αυτής της προσευχής με την κατάνυξη που είχε, ψάλλοντας ή αναγιγνώσκοντας τις ευχές και ιδίως τους ψαλμούς της ακολουθίας του εξάψαλμου με πάθος και δέος, κάνοντας αυτούς αίτημα της δικής του ψυχής.

Η Εκκλησία ήταν το σχολείο του, η έπαλξη της ψυχής του και ιδίως η αγάπη του στην Παναγία που τη διακονούσε με πάθος ήταν κάτι ξεχωριστό. Εκεί εύρισκε και την ευκαιρία να μελετά τα εκκλησιαστικά κείμενα και να δίνει πνευματικά μηνύματα και σε ψυχές πονεμένες που διψούσαν για το λόγο Θεού και για παρηγοριά. Επειδή στην Εκκλησία τρέχει κάθε ψυχή στον πόνο και στις δυσκολίες της ζωής. Πολύ παραδειγματίζε η παρουσία του στα σπίτια, σε αρρώστους και θανάτους, καθώς όλοι ανέμεναν τον Γέρο Παναή, παλαιότερα νέο, να ακούσουν το λόγο και την συμβουλή του που την δέχονταν χωρίς αντίρρηση, σαν φωνή Θεού. Με την παρουσία του παντού ταπεινά έδινε τα μηνύματα της αγάπης του Θεού στο χωριό του, τη Λύση, που είχε αναπτυχθεί σε κοινότητα θρησκευτική.

Στα έργα της αγάπης ενεργούσε με μυστική προσφορά κατά την ευαγγελική διδασκαλία «μη γνώτω η αριστερά της δεξιάς το έργο». Η πίστη του αναμφίβολη, αναλογιζόμενος τον Θεό ως Πατέρα, που δεν δίνει στο παιδί του αντί ιχθύν όφιν και αντί άρτου πέτρα.

Τρία είχε ως όρο, να έχουμε και να ζητάμε από τον Θεό Πατέρα να μας χαρίσει ζωντανή πίστη, βεβαία ελπίδα και ενεργό αγάπη. Αυτά ήταν τα τρία αιτήματα και ως τέταρτο καθόρισε το χάρισμα της διάκρισης, να γνωρίζουμε τι προσδίδει οικοδομή σε αυτά που λέμε και πράττουμε. Ο Γέρο Παναής είχε ως βιώματά του να αγωνίζεται, να αναζητάει την επικοινωνία με τον Θεό, να προσεύχεται και να δοξολογεί τον Θεό. Έζησε την κατά Χριστόν αγαμία και τη βίωσε ασκητικά, έχοντας υπόδειγμα και καθοδηγητή τον πνευματικό του πατέρα, τον ασκητικώτατον πατέρα Κυπριανό στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου.

Ο Πατήρ Κυπριανός γνώρισε την Οσιότητα του Γέρο Παναγή με την διάκριση που κατείχε η ψυχή του και του έδωσε την ευλογία να ζει στον κόσμο κατηχώντας τους πιστούς χωρίς την μοναχική περιβολή, ως απλός κοσμικός, για να οικοδομηθούν ψυχές. Αυτή ήταν η ευχή και η εντολή του μέχρι και την παραμονή του θανάτου του, όταν τον επισκέφθηκαν. Νύχτες και ημέρες αφιέρωνε στην προσευχή γονυπετής, όταν ήταν ιδίως μόνος του, με ξεχωριστή κατάνυξη, γιατί πίστευε ότι μπορεί ο άνθρωπος να βρει τον Θεό με τη ευκατάνυκτη προσευχή. Όταν διάβαζε ή έψαλλε, μιλούσε με τον Θεό, εξέφραζε τους δικούς του πόθους με τα λόγια των ψαλμών ιδίως του εξάψαλμου και πολλάκις ξεσπούσε η ψυχή του σε κατάνυξη σε σπάνιο ικετευτικό ύφος που σε ανύψωνε νοιώθοντας την αγάπη του Θεού.

Τι να πει κανείς για το καθήκον της αγάπης που τον διακατείχε. Παντού έτρεχε ως αφανής απλός φίλος, πατέρας και αδερφός, να δώσει παρηγοριά σε πονεμένες ψυχές, σε χήρες και σε ασθενείς. Τα λόγια και τα παραδείγματα του ήταν φως και

ζωή, στήριγμα κλονισμένων ψυχών και σεβαστά και σε αδιάφορους και σε άπιστους πολλάκις. Ζούσε και έλεγε το του Αποστόλου Παύλου “τις ασθενεί και ουκ ασθενώ, τις σκανδαλίζεται και ουκ κι εγώ πυρούμαι”.

Αρχιμανδρίτη Γαβριήλ, Καθηγουμένου Ιεράς Μονής Αποστόλου Βαρνάβα

(Ακολουθεί το 2ο μέρος)

Πηγή: isagiastriados.com